Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

27 iunie 2013 *

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 94/22/CE — Condiții de acordare și de folosire a autorizațiilor de prospectare, de explorare și de extracție a hidrocarburilor — Acces nediscriminatoriu”

În cauza C-569/10,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 3 decembrie 2010,

Comisia Europeană, reprezentată de K. Herrmann și de M. Owsiany-Hornung, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Republicii Polone, reprezentată de M. Szpunar, de M. Drwięcki și de B. Majczyna, în calitate de agenți,

pârâtă,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul L. Bay Larsen (raportor), președinte de cameră, domnul J.-C. Bonichot, doamnele C. Toader și A. Prechal și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 20 iunie 2012,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 noiembrie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: polona.

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții să constate că, prin neadoptarea măsurilor adecvate pentru a garanta că accesul la activitățile de prospectare, de explorare și de extracție a hidrocarburilor este lipsit de orice discriminare între entitățile interesate și că autorizațiile de exercitare a acestor activități sunt acordate în urma unei proceduri în care toate entitățile interesate pot depune cereri pe baza unor criterii publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* înainte de începutul perioadei de depunere a cererilor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (2), al articolului 3 alineatul (1) și al articolului 5 punctele 1 și 2 din Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor (JO L 164, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 173).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

2 Articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22 definește termenul „autorizație” ca fiind „orice act cu putere de lege, act administrativ sau clauză contractuală sau instrument emis în temeiul acestora, prin care autoritățile competente dintr-un stat membru dau dreptul unei entități să exercite, pe cont și risc propriu, dreptul exclusiv de prospectare sau explorare sau extracție de hidrocarburi într-o zonă geografică. Autorizația poate fi acordată pentru fiecare activitate în parte sau pentru mai multe activități odată”.

3 Articolul 2 din aceeași directivă prevede:

„(1) Statele membre își rezervă dreptul de a determina zonele de pe teritoriul lor care sunt puse la dispoziție pentru exercitarea activităților de prospectare, de explorare și de extracție de hidrocarburi.

(2) Ori de câte ori o zonă este pusă la dispoziție pentru exercitarea activităților stabilite la alineatul (1), statele membre veghează să nu se facă niciun fel de discriminare între entități în ceea ce privește accesul la aceste activități și exercitarea lor.

Cu toate acestea, statele membre pot refuza, din motive de siguranță națională, să permită accesul și exercitarea acestor activități oricărei entități care este efectiv controlată de țări terțe sau de resortisanți ai țărilor terțe.”

4 Articolul 3 din directiva menționată prevede:

„(1) Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a garanta că acordarea autorizațiilor se face în conformitate cu o procedură în cadrul căreia toate entitățile interesate pot depune cereri în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

(2) Procedura va fi inițiată:

(a) fie la inițiativa autorităților competente, prin intermediul unei înștiințări care invită la depunerea cererilor, înștiințare care se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* cu cel puțin 90 de zile înainte de data limită de primire a cererilor;

(b) fie prin intermediul unei înștiințări care invită la depunerea cererilor, înștiințare care se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* ca urmare a depunerii unei cereri de către o entitate, fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (1). Alte entități interesate au la dispoziție pentru depunerea cererilor o perioadă de cel puțin 90 de zile după data publicării.

Înștiințările trebuie să specifice tipul de autorizație, zona sau zonele geografice care fac sau pot face, în tot sau în parte, obiectul unei cereri, precum și data sau termenul limită propus pentru acordarea autorizației.

În cazul în care sunt preferate entitățile care sunt persoane fie fizice, fie juridice, înștiințarea trebuie să specifice acest lucru.

[…]

(5) Următoarele nu sunt considerate ca acordare a unei autorizații în înțelesul alineatului (1):

[…]

(b) acordarea unei autorizații unei entități care are altă formă de autorizație, în cazul în care posesia acesteia din urmă implică dreptul la acordarea autorizației în cauză;

[…]”

5 Articolul 5 din Directiva 94/22 are următorul cuprins:

„Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că:

1. autorizațiile sunt acordate pe baza unor criterii care privesc, în toate cazurile:

   (a) capacitatea tehnică și financiară a entităților

   și

   (b) modul în care acestea înțeleg să prospecteze, să exploreze și să exploateze zona geografică în cauză;

   precum și, după caz:

   (c) în cazul în care autorizația este pusă în vânzare, prețul pe care entitatea este dispusă să îl plătească pentru obținerea autorizației;

   (d) în cazul în care, urmărind criteriile de evaluare de la literele (a), (b) și, după caz, (c), două sau mai multe cereri prezintă merite egale, se aplică alte criterii relevante, obiective și nediscriminatorii, pentru a face alegerea finală între aceste cereri.

   […]

Criteriile sunt elaborate și publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* înainte de începerea perioadei de depunere a cererilor. Statele membre care au publicat deja criteriile în jurnalele lor oficiale pot limita publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* la o mențiune privind publicarea în jurnalele lor oficiale. Cu toate acestea, orice schimbare privind criteriile trebuie să fie publicată integral în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*;

2. condițiile și cerințele privind exercitarea sau încetarea activității, care se aplică fiecărui tip de autorizație în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la momentul depunerii cererilor, indiferent dacă sunt cuprinse în autorizație sau reprezintă una dintre condițiile ce trebuie să fie acceptate înainte de acordarea unei astfel de autorizații, sunt stabilite și puse la dispoziție entităților interesate în orice moment. În cazul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (a), acestea trebuie să fie puse la dispoziție doar începând cu data de la care pot fi depuse cererile de autorizație;

[…]"

6 Articolul 6 alineatele (1) și (2) din directiva menționată prevede:

„(1) Statele membre veghează ca toate condițiile și cerințele menționate la articolul 5 alineatul (2), precum și diferitele obligații privind folosirea autorizației să fie justificate exclusiv de necesitatea de a asigura performanța corespunzătoare a activităților în zona pentru care se acordă autorizația, prin aplicarea alineatului (2) sau prin plata unei contribuții financiare sau a unei contribuții în hidrocarburi.

(2) Statele membre pot impune condiții și cerințe privind exercitarea unor activități prezentate în articolul 2 alineatul (1) într-o măsură justificată de siguranța națională, siguranța publică, sănătatea publică, siguranța transportului, protecția mediului, protejarea resurselor biologice și a tezaurelor naționale cu valoare artistică, istorică sau arheologică, siguranța instalațiilor și a lucrătorilor, gestionarea planificată a resurselor de hidrocarburi (de exemplu, rata de epuizare a hidrocarburilor sau optimizarea recuperării lor) sau necesitatea asigurării veniturilor din impozite."

Dreptul polonez

7 Directiva 94/22 a fost transpusă în dreptul intern polonez prin Legea privind activitățile geologice și miniere din 4 februarie 1994, cu modificările ulterioare (Dz. U. din 2005, nr. 228, poziția 1947, denumită în continuare „Legea privind activitățile geologice și miniere"), și prin Regulamentul Consiliului de Miniștri privind procedura de licitație pentru dobândirea dreptului de uzufruct minier din 21 iunie 2005 (Dz. U. nr. 135, poziția 1131, denumit în continuare „Regulamentul Consiliului de Miniștri").

8 Legea menționată distinge între dreptul de uzufruct minier, acordat de Trezorerie în calitate de proprietar al zăcămintelor de hidrocarburi, și concesiunea acordată de ministrul mediului. Pentru a se putea desfășura activități de prospectare, de explorare și de extracție de hidrocarburi în Polonia, trebuie să se obțină atât un drept de uzufruct, cât și o concesiune.

9 Articolul 9 din Legea privind activitățile geologice și miniere prevede că, în limitele stabilite prin legile în vigoare și prin contractul de uzufruct minier, uzufructuarul minier poate, cu excluderea oricărei alte persoane, să desfășoare activități de prospectare, de explorare și de exploatare a unui anumit minereu și că, în cadrul acelorași limite, uzufructuarul poate să dispună de drepturile sale.

10 Articolul 10 alineatul 1 din aceeași lege prevede că constituirea dreptului de uzufruct minier se realizează prin încheierea unui contract, în schimbul unei redevențe și cu condiția obținerii unei concesiuni.

11 Articolul 11 alineatele 2-4 din Legea privind activitățile geologice și miniere are următorul cuprins:

„2. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 alineatul 1, constituirea dreptului de uzufruct minier privind prospectarea, explorarea sau extracția gazului natural, a petrolului și a derivaților săi naturali, precum și a metanului de cărbune este precedată de o cerere de ofertă.

[…]

3. Autoritățile competente pentru lansarea cererii de ofertă referitoare la dobândirea dreptului de uzufruct minier sunt autoritățile însărcinate cu acordarea concesiunilor.

4. Consiliul de Miniștri stabilește, prin regulament, normele care reglementează publicarea anunțurilor privind cererea de ofertă pentru dobândirea dreptului de uzufruct minier, precum și datele care trebuie incluse în anunțuri, cerințele pe care trebuie să le îndeplinească ofertantul și cele la care trebuie să răspundă ofertele, termenul de depunere a ofertelor, termenul de închidere a procedurii de atribuire, precum și principiile și modalitățile de organizare și de executare a cererii de ofertă și cele privind convocarea și lucrările comitetului de atribuire."

12 Articolul 12 alineatele 1 și 3 din legea menționată prevede:

„1. Antreprenorul care a explorat și a studiat zăcăminte minerale care aparțin Trezoreriei și care a elaborat o documentație geologică prezentând exactitatea necesară pentru obținerea unei concesiuni de extracție poate solicita constituirea în favoarea sa a unui drept de uzufruct minier și are în această privință prioritate față de celelalte entități.

[…]

3. Posibilitatea prevăzută la alineatul 1 expiră după doi ani de la primirea unui aviz scris care atestă aprobarea documentației de către autoritatea competentă în materie geologică."

13 Potrivit articolului 15 alineatul 1 din Legea privind activitățile geologice și miniere, se va solicita o concesiune pentru „1) prospectarea sau explorarea zăcămintelor minerale, 2) extracția de minereuri". Alineatul 2 al aceluiași articol face trimitere, pentru toate aspectele nereglementate de această lege, la Legea din 2 iulie 2004 privind libera exercitare a unei activități economice (Dz. U nr. 173, poziția 1807).

14 Articolul 17 din Legea privind activitățile geologice și miniere prevede:

„1. În cazul în care un interes al statului de importanță deosebită sau un interes public de importanță deosebită, privind în special protecția mediului, o justifică, acordarea unei concesiuni poate fi condiționată de constituirea unei garanții de natură să compenseze eventualele consecințe dăunătoare ale exercitării activității supuse concesiunii.

2. Forma și cuantumul garanției prevăzute la alineatul 1 sunt stabilite în concesiune în funcție de tipul de activitate exercitat, de zona supusă concesiunii, de perioada pentru care a fost acordată concesiunea și de gradul daunelor provocate mediului de activitățile avute în vedere."

15 Articolul 18 alineatul 1 punctul 2b) din Legea privind activitățile geologice și miniere prevede că cererea de acordare a unei concesiuni trebuie să conțină un număr de înregistrare în Registrul întreprinderilor sau în Registrul activităților economice.

16 În temeiul articolul 20 alineatul 2 punctul 1) din legea menționată, cererea de acordare a unei concesiuni în vederea extracției de minereuri trebuie să conțină și dovada că autorul său are dreptul de a utiliza documentația geologică.

17 Articolul 47 alineatul 3 Legea privind activitățile geologice și miniere prevede:

„Entitatea care a suportat cheltuielile aferente lucrărilor geologice realizate în conformitate cu deciziile adoptate în temeiul prezentei legi beneficiază de un drept exclusiv de utilizare gratuită a informațiilor geologice obținute ca urmare a lucrărilor respective, în scop de explorare, [în scopuri] științifice și de

asemenea în scopul exercitării unei activități reglementate de prezenta lege. Acest drept se stinge la expirarea unui termen de cinci ani de la data de încetare a validității deciziei în temeiul căreia au fost efectuate lucrările care au permis obținerea informațiilor sau prin care s-a autorizat realizarea unei alte activități reglementate de lege sau de alte dispoziții. În cazul în care concesiunea sau decizia de aprobare a lucrărilor geologice avute în vedere nu dispune altfel, entitatea care beneficiază de dreptul de a utiliza informațiile geologice astfel dobândite le poate pune la dispoziția altor entități."

18 Potrivit articolului 6 din Regulamentul Consiliului de Miniștri:

„1. Condițiile speciale ale cererii de ofertă precizează în special:

[…]

4) informațiile cu privire la documentele pe care trebuie să le prezinte ofertantul pentru a dovedi că îndeplinește condițiile prevăzute, în special extrasul din Registrul întreprinderilor și declarația prin care se certifică faptul că nu este exclus de la licitație conform articolului 5 alineatul 2;

5) criteriile obiective de evaluare a ofertelor care să asigure respectarea principiilor privind concurența loială și care să definească semnificația lor;

[…]

2. La cererea scrisă a ofertantului, organizatorul procedurii privind cererea de ofertă pune la dispoziția acestuia din urmă condițiile speciale ale cererii de ofertă, de la data publicării anunțului.

3. Ofertantul se poate adresa organizatorului procedurii privind cererea de ofertă pentru a solicita explicații cu privire la condițiile speciale ale cererii de ofertă, cel mai târziu cu 14 zile înainte de data limită de depunere a ofertelor.

4. Organizatorul procedurii privind cererea de ofertă trimite imediat aceste explicații tuturor ofertanților, fără a divulga originea cererii. Explicațiile sunt considerate ferme pentru toți ofertanții.

[…]

6. Organizatorul procedurii privind cererea de ofertă prelungește termenele de depunere a ofertelor pentru a permite ofertanților să reflecte în oferta lor explicațiile primite sau modificările condițiilor speciale ale cererii de ofertă."

Situația de fapt și procedura precontencioasă

19 La 23 martie 2007, Comisia a adresat Republicii Polone o scrisoare de punere în întârziere în care arăta că Legea privind activitățile geologice și miniere nu era conformă cu articolul 2 alineatul (2), cu articolul 3 alineatul (1) și cu articolul 5 punctele 1 și 2 din Directiva 94/22.

20 Prin scrisoarea din 23 mai 2007, Republica Polonă a răspuns la scrisoarea de punere în întârziere susținând în esență că a transpus corect Directiva 94/22 în dreptul său național.

21 La 31 ianuarie 2008, Comisia a emis împotriva Republicii Polone un aviz motivat în care își menținea ansamblul motivelor formulate în scrisoarea de punere în întârziere.

22 Prin scrisoarea din 20 martie 2008, Republica Polonă, fără a pune în discuție temeinicia motivelor invocate în avizul motivat, a solicitat închiderea procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor susținând că lucrările legislative referitoare la elaborarea unei noi legi privind activitățile geologice și

miniere permiseseră „eliminarea neîndeplinirii obligațiilor” și suprimarea „dispozițiilor care suscită îndoielile Comisiei”. În plus, acest stat membru a informat Comisia că îi va prezenta un calendar referitor la proiectul de lege respectiv la sfârșitul lunii iunie a anului 2008.

23 Prin scrisoarea din 27 aprilie 2010, Republica Polonă a informat Comisia că proiectul de lege menționat fusese transmis Parlamentului polonez la 18 noiembrie 2008 și că acesta nu fusese în măsură să îl adopte în anul 2009, dar că noua lege va fi comunicată Comisiei imediat după adoptarea sa.

24 În aceste împrejurări, Comisia a introdus prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

Cu privire la admisibilitate

25 Republica Polonă susține că acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor este inadmisibilă întrucât motivele care au fost invocate în cererea introductivă nu sunt identice cu cele care fuseseră formulate în cursul procedurii precontencioase.

26 Comisia răspunde că obiectul litigiului și motivele invocate în cursul procedurii precontencioase sunt identice cu cele pe care se întemeiază cererea introductivă. Extrasele din aceasta la care se referă Republica Polonă ar conține nu motive noi, ci o motivare juridică mai detaliată în susținerea motivelor pe care Comisia le-ar fi invocat deja în avizul motivat.

27 Comisia adaugă că, în orice caz, chiar dacă s-ar presupune că cererea introductivă conține motive noi, doar acestea ar putea fi declarate inadmisibile, iar nu toate motivele invocate în aceeași cerere introductivă.

28 Înainte de a statua cu privire la cauzele de inadmisibilitate invocate de Republica Polonă, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, procedura precontencioasă are ca scop să acorde statului membru vizat posibilitatea, pe de o parte, de a se conforma obligațiilor sale care decurg din dreptul Uniunii și, pe de altă parte, de a invoca în mod util mijloacele sale de apărare împotriva obiecțiilor formulate de Comisie. În consecință, obiectul acțiunii formulate în temeiul articolului 258 TFUE este stabilit de procedura precontencioasă prevăzută la această dispoziție. Prin urmare, cererea introductivă nu poate fi întemeiată pe alte motive decât cele indicate în cursul procedurii precontencioase (a se vedea printre altele Hotărârea din 10 mai 2001, Comisia/Țările de Jos, C-152/98, Rec., p. I-3463, punctul 23, și Hotărârea din 15 martie 2012, Comisia/Cipru, C-340/10, punctul 21). În special, cererea introductivă trebuie să se întemeieze pe aceleași motive și argumente cu cele menționate în avizul motivat (a se vedea printre altele Hotărârea din 3 martie 2011, Comisia/Irlanda, C-50/09, Rep., p. I-873, punctul 93), care trebuie să cuprindă o expunere coerentă și detaliată a rațiunilor care au determinat Comisia să ajungă la convingerea că statul membru interesat nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii (a se vedea printre altele Hotărârea din 11 septembrie 2008, Comisia/Lituania, C-274/07, Rep., p. I-7117, punctul 23 și jurisprudența citată).

29 Această cerință nu poate impune însă, în toate cazurile, o concordanță perfectă între dispozițiile naționale care sunt menționate în avizul motivat și cele care figurează în cererea introductivă (a se vedea Hotărârea din 10 septembrie 1996, Comisia/Belgia, C-11/95, Rec., p. I-4115, punctul 74, și Hotărârea din 22 decembrie 2008, Comisia/Italia, C-283/07, punctul 22).

30 Cu toate acestea, în cazul în care Comisia nu a indicat, în cursul procedurii precontencioase, că obiectul acesteia, și anume neîndeplinirea obligațiilor imputată statului membru în cauză, se extinde dincolo de dispozițiile naționale menționate în cadrul procedurii respective, acțiunea, în măsura în care privește alte dispoziții naționale decât cele explicitate în cursul procedurii precontencioase, este inadmisibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 februarie 1984, Comisia/Italia, 166/82, Rec., p. I-459, punctele 19-22, și Hotărârea din 22 iunie 1993, Comisia/Danemarca, C-243/89, Rec., p. I-3353, punctele 15-17). Astfel, într-un asemenea caz, se dovedește că motivele pretinsei neîndepliniri a obligațiilor și, prin urmare, temeiul acesteia au fost extinse fără ca statul membru în cauză să aibă, în această privință, ocazia, pe de o parte, de a se conforma obligațiilor sale care rezultă din dreptul Uniunii și, pe de altă parte, de a-și valorifica în mod util mijloacele de apărare împotriva motivelor formulate de Comisie.

Cu privire la primul motiv al acțiunii

– Argumentele părților

31 În ceea ce privește primul motiv al acțiunii, întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 2 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 94/22, Comisia invocă o discriminare între entități în ceea ce privește accesul la activitățile de prospectare, de explorare și de extracție de hidrocarburi și exercitarea acestor activități. Comisia arată, printre altele, că exclusivitatea dreptului de a utiliza gratuit informații geologice al unei entități care a efectuat lucrări geologice în temeiul unei concesiuni de explorare de zăcăminte de hidrocarburi, prevăzută la articolul 47 alineatul 3 din Legea privind activitățile geologice și miniere, coroborată cu cerința de a dovedi, în cererea de acordare a unei concesiuni de exploatare, că autorul acesteia are dreptul de a utiliza documentația geologică, prevăzut la articolul 20 alineatul 2 punctul 1 din aceeași lege, este contrară principiului accesului nediscriminatoriu al tuturor entităților interesate la activitățile de extracție a hidrocarburilor.

32 Republica Polonă susține că acest motiv a fost invocat pentru prima dată în stadiul procedurii în fața Curții și că, în consecință, este inadmisibil.

– Aprecierea Curții

33 Deși este adevărat că, în avizul motivat, Comisia s-a limitat să reproșeze, în esență, Republicii Polone că nu a garantat accesul nediscriminatoriu la activitățile de prospectare, de explorare și de extracție, prin faptul că a impus solicitanților unei concesiuni de extracție de minereuri obligația, prevăzută la articolul 20 alineatul 2 punctul 1 din Legea privind activitățile geologice și miniere, de a face dovada existenței dreptului de a utiliza documentația geologică, trebuie arătat că o astfel de obligație are, în speță, ca premisă necesară faptul că, în temeiul articolului 47 alineatul 3 din aceeași lege, dreptul de utilizare gratuită a unei asemenea documentații aparține entității care a efectuat lucrări geologice în temeiul unei concesiuni de explorare de zăcăminte de hidrocarburi.

34 Prin urmare, trebuie să se considere că referirea, în cererea de sesizare a instanței, la a doua dispoziție menționată din Legea privind activitățile geologice și miniere a dezvoltat un motiv deja invocat de Comisie în avizul motivat.

35 În consecință, excepția de inadmisibilitate invocată de Republica Polonă în ceea ce privește primul motiv al acțiunii trebuie respinsă.

Cu privire la al doilea motiv al acțiunii

– Argumentele părților

36 În ceea ce privește cel de al doilea motiv al acțiunii, întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 94/22, Comisia reproșează Republicii Polone în special că nu a prevăzut, referitor la emiterea autorizației menționate la articolul 1 punctul 3 din această directivă, că acordarea atât a dreptului de uzufruct minier, cât și a concesiunii trebuie efectuată prin intermediul unei proceduri de licitație și potrivit unor modalități care să garanteze un acces nediscriminatoriu la autorizație. În plus, prioritatea acordată de articolul 12 din Legea privind activitățile geologice și miniere titularului dreptului de utilizare a documentației geologice ar fi de asemenea contrară cerinței unei proceduri de licitație. Pe de altă parte, Comisia arată că articolul 52 din Legea privind libera exercitare a activității economice nu prevede organizarea unei proceduri de atribuire decât în cazul în care numărul întreprinderilor care îndeplinesc condițiile de acordare a unei concesiuni și care prezintă garanția unei bune executări a activității la care se referă concesiunea este superior numărului de concesiuni care urmează a fi acordate.

37 În sfârșit, Comisia susține de asemenea, în cererea introductivă, că articolul 53 alineatul 4 din legea menționată impune ca oferta să fie depusă în limba polonă, ceea ce este contrar principiului potrivit căruia trebuie să se permită tuturor entităților interesate să prezinte cereri de autorizație pentru exercitarea activităților de prospectare, de explorare și de extracție de hidrocarburi. Comisia a renunțat însă la acest motiv în replica sa.

38 Republica Polonă arată că motivele respective sunt inadmisibile întrucât au fost invocate pentru prima oară în stadiul procedurii în fața Curții.

– Aprecierea Curții

39 În ceea ce privește motivul întemeiat pe faptul că Republica Polonă nu a prevăzut, referitor la emiterea autorizației menționate la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22, că acordarea atât a dreptului de uzufruct minier, cât și a concesiunii trebuie efectuată prin intermediul unei proceduri de licitație și potrivit unor modalități care să garanteze un acces nediscriminatoriu la autorizație, este suficient să se arate că acest motiv figurează deja în avizul motivat. În consecință, un astfel de motiv este admisibil în cadrul prezentei acțiuni.

40 În privința motivului întemeiat pe faptul că prioritatea acordată de articolul 12 din Legea privind activitățile geologice și miniere titularului dreptului de folosință a documentației geologice ar fi contrară cerinței unei proceduri de licitație, acesta nu a făcut obiectul avizului motivat. Rezultă că motivul respectiv este inadmisibil.

41 În ceea ce privește motivul întemeiat pe faptul că articolul 52 din Legea privind libera exercitare a activității economice nu prevede organizarea unei proceduri de atribuire decât în cazul în care numărul întreprinderilor care îndeplinesc condițiile impuse pentru acordarea unei concesiuni și care prezintă garanția unei bune executări a activității la care se referă concesiunea este superior numărului de concesiuni care urmează a fi acordate, nici acesta nu a făcut obiectul avizului motivat. Prin urmare, motivul respectiv este inadmisibil.

42 Cu privire la motivul referitor la cerința, prevăzută la articolul 53 alineatul 4 din Legea privind libera exercitare a activității economice, potrivit căreia oferta trebuie să fie depusă în limba polonă, întrucât Comisia a renunțat la acesta, nu mai este necesară pronunțarea asupra unui astfel de motiv.

Cu privire la al treilea motiv al acțiunii

– Argumentele părților

43 În ceea ce privește cel de al treilea motiv al acțiunii, întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 5 punctele 1 și 2 din Directiva 94/22, Comisia arată în special că reglementarea poloneză nu transpune corect cerința publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a criteriilor de evaluare prevăzute la punctul 1 al articolului amintit. În cererea introductivă, Comisia reproșează de asemenea Republicii Polone că a pus pe același plan, pe de o parte, criteriul referitor la capacitatea tehnică și financiară a ofertantului și cel privind amploarea și tehnologia avute în vedere pentru lucrările geologice și, pe de altă parte, cuantumul propus al redevenței pentru constituirea dreptului de uzufruct minier. Comisia și-a retras acest din urmă motiv în ședință.

44 Republica Polonă susține că motivele respective sunt inadmisibile întrucât nu au fost invocate în avizul motivat.

– Aprecierea Curții

45 În ceea ce privește primul motiv, întemeiat pe faptul că reglementarea poloneză nu ar transpune corect cerința publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a criteriilor de evaluare prevăzute la articolul 5 punctul 1 din Directiva 94/22, trebuie constatat că acest motiv a fost invocat în avizul motivat. Prin urmare, el este admisibil.

46 În privința celui de al doilea motiv menționat la punctul 43 din prezenta hotărâre, întrucât Comisia l-a retras în ședință, nu mai este necesară pronunțarea asupra unui astfel de motiv.

Cu privire la fond

Cu privire la primul motiv al acțiunii

47 Primul motiv, întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 2 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 94/22, cuprinde două aspecte.

Cu privire la primul aspect al primului motiv

– Argumentele părților

48 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, Comisia arată că, prin faptul că impune, la articolul 18 alineatul 1 punctul 2b) din Legea privind activitățile geologice și miniere, ca cererea de acordare a unei concesiuni să fie însoțită de un număr de înregistrare în Registrul întreprinderilor sau în Registrul activităților economice din Polonia, reglementarea poloneză creează, în ceea ce privește accesul la procedura însăși de obținere a unei concesiuni, o situație discriminatorie față de entitățile stabilite în alte state membre, care nu vor putea solicita acordarea unei concesiuni decât în cazul în care dispun de o întreprindere înregistrată în Polonia.

49 Republica Polonă răspunde că obligația privind sediul prevăzută în stadiul cererii de concesiune nu constituie un obstacol în exercitarea activității economice avute în vedere, întrucât etapa respectivă se raportează la controlul respectării cerințelor formale de către operator și se finalizează de obicei cu acordarea concesiunii.

– Aprecierea Curții

50 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 94/22, statele membre se asigură că nu se face niciun fel de discriminare între entități în ceea ce privește accesul la activitățile de prospectare, de explorare și de exploatare a hidrocarburilor și exercitarea lor în zonele prevăzute pentru exercitarea activităților amintite.

51 Or, articolul 18 alineatul 1 punctul 2b) din Legea privind activitățile geologice și miniere, întrucât impune unui operator economic, stabilit într-un alt stat membru și care dorește să obțină o concesiune de prospectare, de explorare sau de exploatare a hidrocarburilor în Polonia, să aibă un sediu sau o unitate pe teritoriul polonez înainte chiar de acordarea concesiunii, face ca accesul la activitatea economică avută în vedere să fie mai dificil pentru acest operator decât pentru un operator stabilit cu titlu principal în Polonia. Astfel, dispoziția menționată impune operatorului economic care solicită acordarea unei concesiuni să efectueze investiții, eventual importante, deși nu este sigur că va obține o asemenea concesiune.

52 Articolul 18 alineatul 1 punctul 2b) din Legea privind activitățile geologice și miniere este, în consecință, incompatibil cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva 94/22.

53 Împrejurarea invocată de Republica Polonă potrivit căreia acordarea concesiunii referitoare la o zonă determinată nu este supusă decât respectării anumitor condiții formale de către solicitant și urmează, de obicei, după dobândirea de către acesta a drepturilor de uzufruct minier asupra zonei respective nu este de natură să repună în discuție constatarea efectuată la punctul precedent. Astfel, pe de o parte, nu se poate considera automat că solicitantul îndeplinește în toate cazurile condițiile pentru acordarea unei concesiuni și, pe de altă parte, statul membru amintit a recunoscut el însuși existența unui caz în care acordarea unei concesiuni fusese refuzată.

54 Prin urmare, primul aspect al primului motiv este întemeiat.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv

– Argumentele părților

55 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, Comisia susține că exclusivitatea dreptului de a utiliza gratuit informații geologice al unei entități care a efectuat lucrări geologice în temeiul unei concesiuni de explorare de zăcăminte de hidrocarburi, precum cea prevăzută la articolul 47 alineatul 3 din Legea privind activitățile geologice și miniere, coroborată cu cerința, prevăzută la articolul 20 alineatul 2 punctul 1 din aceeași lege, de a dovedi, în cererea de acordare a unei concesiuni de exploatare, dreptul de utilizare a documentației geologice este contrară principiului accesului nediscriminatoriu al tuturor entităților interesate la activitățile de extracție a hidrocarburilor. Astfel, entitatea care a obținut anterior o concesiune de explorare de zăcăminte de hidrocarburi ar fi favorizată în raport cu celelalte entități interesate de acordarea unei concesiuni de extracție.

56 Republica Polonă arată în această privință că, în temeiul dreptului polonez, orice entitate interesată beneficiază de un acces egal și nediscriminatoriu în vederea obținerii unor concesiuni referitoare la lucrări de prospectare și de explorare de hidrocarburi. În consecință, orice entitate ar avea posibilitatea de a studia un zăcământ de minereuri prin elaborarea unei documentații geologice aferente acestuia și, prin urmare, de a obține dreptul exclusiv de utilizare a acestor informații geologice.

57 Normele aplicabile în Polonia privind dreptul la informații geologice, care conferă dreptul de utilizare a acestora entităților care au suportat ele însele costurile necesare pentru obținerea informațiilor respective, ar fi întemeiate pe unul dintre principiile fundamentale ale dreptului polonez și ale dreptului Uniunii, și anume respectarea dreptului de proprietate și a celorlalte drepturi patrimoniale.

58 Potrivit Republicii Polone, articolul 47 alineatul 3 din Legea privind activitățile geologice și miniere transpune articolul 3 alineatul (5) litera (b) din Directiva 94/22, care prevede că nu este considerată drept acordare a unei autorizații, în sensul alineatului (1) al aceluiași articol 3, acordarea unei autorizații unei entități care are o altă formă de autorizație, în cazul în care posesia acesteia din urmă implică un drept la acordarea autorizației menționate.

– Aprecierea Curții

59 Trebuie amintit că, potrivit articolului 10 alineatul 1 și articolului 11 alineatul 2 din Legea privind activitățile geologice și miniere, constituirea dreptului de uzufruct minier privind prospectarea, explorarea sau extracția gazului natural, a petrolului și a derivaților săi naturali, precum și a metanului de cărbune este precedată, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 alineatul 1 din aceeași lege, de o cerere de ofertă și este efectuată prin încheierea unui contract, în schimbul unei redevențe și cu condiția obținerii unei concesiuni.

60 Or, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 81 din concluzii, articolul 47 alineatul 3 coroborat cu articolul 20 alineatul 2 punctul 1 din Legea privind activitățile geologice și miniere are drept consecință faptul că entitatea interesată care a câștigat cererea de ofertă referitoare la dreptul de uzufruct minier privind extracția hidrocarburilor în cauză nu poate, în perioada de exclusivitate de cinci ani, să obțină concesiunea de extracție în cazul în care entitatea care a realizat anterior lucrări geologice și care deține, prin urmare, în exclusivitate dreptul de utilizare a documentației geologice nu îi pune la dispoziție respectiva documentație.

61 Se dovedește astfel că regimul în cauză, având în vedere poziția avantajoasă pe care o acordă, pentru o perioadă de cinci ani, entității care a exercitat deja activități de prospectare și de explorare face, în orice caz, mai dificilă, chiar imposibilă, obținerea autorizației de extracție de hidrocarburi de către entitatea care nu a efectuat nici prospectarea, nici explorarea zăcămintelor în cauză.

62 Această concluzie nu poate fi în niciun caz repusă în discuție de argumentul Republicii Polone potrivit căruia autorizația prevăzută de procedura națională cuprinde atât concesiunea referitoare la prospectare și la explorare, cât și pe cea privind extracția.

63 În plus, deși statele membre pot garanta o anumită compensație în favoarea entității care a efectuat cheltuieli pentru realizarea documentației geologice cu ocazia activităților sale de prospectare și de explorare, o astfel de compensație nu poate lua forma reținută prin Legea privind activitățile geologice și miniere fără a încălca norma privind accesul nediscriminatoriu al tuturor entităților la activități, printre altele, de exploatare a hidrocarburilor, astfel cum este prevăzută la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 94/22.

64 În consecință, al doilea aspect al primului motiv este întemeiat.

65 Ținând seama de cele ce precedă, primul motiv invocat de Comisie în susținerea acțiunii trebuie admis.

Cu privire la al doilea motiv al acțiunii

66 Cel de al doilea motiv al acțiunii, întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 94/22, nu mai cuprinde decât două aspecte.

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv

– Argumentele părților

67 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, Comisia arată că dispozițiile Legii privind activitățile geologice și miniere nu garantează că procedura de licitație care respectă principiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 94/22 pentru obținerea unei autorizații de prospectare, de explorare și de extracție de hidrocarburi va fi aplicată în fiecare caz.

68 Comisia nu contestă alegerea Republicii Polone de a diviza autorizația prevăzută la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22 astfel încât să fie necesar să se obțină un drept de uzufruct minier și apoi o concesiune. În acest caz însă, dobândirea acestor două drepturi ar trebui să fie efectuată potrivit procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 94/22 și potrivit unor modalități care să garanteze un acces nediscriminatoriu la autorizație. Or, numai dreptul de uzufruct minier ar fi acordat prin licitație, în timp ce concesiunea ar fi atribuită în urma unei proceduri pe bază de documente.

69 Republica Polonă amintește că, în sistemul prevăzut de Legea privind activitățile geologice și miniere, autorizația în sensul articolului 1 punctul 3 din Directiva 94/22 cuprinde atât dreptul de uzufruct minier, cât și concesiunea.

70 Orice entitate ar putea solicita constituirea unui drept de uzufruct minier, ceea ce i-ar deschide posibilitatea obținerii unei concesiuni. Fiecare ofertă depusă în cadrul cererii de ofertă referitoare la constituirea dreptului de uzufruct minier ar fi apreciată potrivit unor criterii obiective și nediscriminatorii.

71 Faptul că, în practică, este admisă o singură entitate în procedura administrativă de natură formală referitoare la acordarea concesiunii, și anume entitatea a cărei ofertă a fost considerată cea mai bună și care, prin urmare, a fost reținută în urma cererii de ofertă privind constituirea dreptului de uzufruct minier, confirmă, potrivit Republicii Polone, că rezultatul licitației referitoare la dreptul de uzufruct minier determină acordarea concesiunii. În consecință, obiectivul Directivei 94/22, prin care se urmărește acordarea concesiunii entității care a depus cea mai bună ofertă în cadrul procedurii de cerere de ofertă, apreciată potrivit unor criterii transparente și nediscriminatorii, ar fi îndeplinit prin dispozitivul juridic național considerat în ansamblul său.

– Aprecierea Curții

72 Potrivit articolului 3 alineatul (1) din Directiva 94/22, statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a garanta că acordarea autorizațiilor se face în conformitate cu o procedură în cadrul căreia toate entitățile interesate pot depune cereri în conformitate cu alineatul (2) sau (3) al articolului respectiv.

73 Nu se contestă că, în temeiul procedurii naționale astfel cum este prevăzută de Legea privind activitățile geologice și miniere, autorizația de exercitare a dreptului exclusiv de prospectare, de explorare sau de extracție a hidrocarburilor într-o zonă geografică, în sensul articolului 1 punctul 3 din Directiva 94/22, cuprinde atât dreptul de uzufruct minier, cât și concesiunea.

74 Or, faptul că numai acordarea dreptului de uzufruct minier este efectuată prin licitație, în timp ce acordarea concesiunii în favoarea adjudecatarului acestui drept nu este supusă decât respectării anumitor condiții formale, nu este prin el însuși incompatibil cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 94/22. Astfel, nu poate fi exclus *a priori* ca un astfel de sistem să poată garanta că „acordarea autorizațiilor [se face] în conformitate cu o procedură în cadrul căreia toate entitățile interesate pot depune cereri”, în sensul articolului 3 alineatul (1) amintit. Aceasta ar fi situația în special în cazul în

care, deși toate entitățile interesate pot depune cereri referitoare la atribuirea dreptului de uzufruct în condiții nediscriminatorii, acordarea concesiunii în favoarea adjudecatarului acestui drept ar fi condiționată doar de criterii care nu implică o evaluare a meritelor cererilor în sensul articolului 5 punctul 1 litera (d) din Directiva 94/22.

75 Prin urmare, primul aspect al celui de al doilea motiv nu este întemeiat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv

– Argumentele părților

76 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Comisia susține că anunțul prin care se comunică necesitatea de a se recurge la o cerere de ofertă nu este publicat decât în *Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej* (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone*), iar nu în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cum impune articolul 3 alineatul (2) din Directiva 94/22, la care face trimitere articolul 3 alineatul (1) din aceasta.

77 Republica Polonă arată că, în conformitate cu articolul 4 alineatul 2 din Regulamentul Consiliului de Miniștri, anunțul cererii de ofertă referitoare la atribuirea unui drept de uzufruct minier privind prospectarea, explorarea sau extracția gazului natural, a petrolului și a derivaților săi naturali, precum și a metanului de cărbune este publicat și în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

– Aprecierea Curții

78 Potrivit articolului 3 alineatul (2) din Directiva 94/22, la care face trimitere alineatul (1) al aceluiași articol, procedura în care toate entitățile interesate trebuie să poată depune cereri de autorizație este inițiată fie la inițiativa autorităților competente, prin intermediul unui anunț care invită la depunerea cererilor, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fie prin intermediul unui anunț care invită la depunerea cererilor, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ca urmare a depunerii unei cereri de către o entitate.

79 Nu se contestă că această cerință de publicare este respectată, în ceea ce privește atribuirea dreptului de uzufruct minier, în ordinea juridică poloneză.

80 Or, faptul că procedura de concesionare nu face obiectul unei astfel de publicări nu este prin el însuși, pentru aceleași considerente ca acelea expuse în cadrul analizei primului aspect al celui de al doilea motiv, contrar articolului 3 alineatul (2) din Directiva 94/22 și nici, prin urmare, alineatului (1) al aceluiași articol.

81 Rezultă că al doilea aspect al celui de al doilea motiv nu este întemeiat și că, în consecință, trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv

82 Cel de al treilea motiv, întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 5 punctele 1 și 2 din Directiva 94/22, se împarte în continuare în trei aspecte.

Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentele părților

83 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, Comisia susține că, întrucât articolul 17 din Legea privind activitățile geologice și miniere prevede că, în cazul în care un interes al statului de importanță deosebită sau un interes public de importanță deosebită, privind în special protecția mediului, o justifică, acordarea unei concesiuni poate fi condiționată de constituirea unei garanții de natură să compenseze eventualele consecințe dăunătoare ale exercitării activității supuse concesiunii, articolul respectiv este contrar articolului 5 punctul 1 litera (a) din Directiva 94/22. Comisia arată, pe de altă parte, că faptul de a condiționa acordarea unei concesiuni de constituirea unei garanții nu poate fi întemeiat pe articolul 6 alineatul (2) din această directivă, dispoziție care privește nu acordarea sau refuzul acordării unei autorizații, ci doar situația de la data la care este acordată autorizația.

84 Republica Polonă respinge teza Comisiei și consideră că articolul 6 alineatul (2) din Directiva 94/22 permite autorității naționale competente pentru acordarea concesiunii să condiționeze acordarea acesteia de constituirea unei garanții în cazul în care un interes al statului de importanță deosebită, privind în special protecția mediului, o justifică.

– Aprecierea Curții

85 Potrivit articolului 5 punctul 1 litera (a) din Directiva 94/22, autorizațiile sunt acordate pe baza unor criterii care privesc, în toate cazurile, capacitatea tehnică și financiară a entităților.

86 Desigur, este adevărat că o garanție, de constituirea căreia poate fi condiționată acordarea unei concesiuni, în sensul articolului 17 din Legea privind activitățile geologice și miniere, nu intră sub incidența articolului 5 punctul 1 litera (a) din Directiva 94/22.

87 Cu toate acestea, rezultă din coroborarea articolului 5 punctul 2 cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din Directiva 94/22 că, în cazul în care un interes al statului de importanță deosebită sau un interes public de importanță deosebită, privind în special protecția mediului, o justifică, un stat membru poate, astfel cum prevede articolul 17 din Legea privind activitățile geologice și miniere, condiționa acordarea unei concesiuni de constituirea unei garanții de natură să compenseze eventualele consecințe dăunătoare ale exercitării activității supuse concesiunii.

88 Prin urmare, primul aspect al celui de al treilea motiv nu este întemeiat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentele părților

89 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, Comisia arată că cerința publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a criteriilor precise privind elementele prevăzute la articolul 5 punctul 1 din Directiva 94/22 nu este transpusă în mod satisfăcător în ordinea juridică poloneză.

90 Republica Polonă contestă că a încălcat obligația de publicare și de stabilire clară a tuturor criteriilor de evaluare a ofertei entităților interesate. Potrivit acesteia, articolul 2 punctul 3 din Regulamentul Consiliului de Miniștri îndeplinește obligația amintită.

– Aprecierea Curții

91 În temeiul articolului 5 punctul 1 al cincilea paragraf din Directiva 94/22, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că criteriile pe baza cărora sunt acordate autorizațiile sunt stabilite și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* înainte de începutul perioadei de depunere a cererilor.

92 În această privință, trebuie arătat că, astfel cum a menționat Comisia fără a fi contrazisă de Republica Polonă, articolul 2 punctul 3 din Regulamentul Consiliului de Miniștri, pe care îl invocă acest stat membru, nu prevede decât tipuri de criterii pe baza cărora oferta este considerată cea mai avantajoasă. Pe de altă parte, deși, astfel cum a arătat Comisia, articolul 4 alineatele 2 și 3 din același regulament prevede publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a anunțurilor privind cererile de ofertă care conțin printre altele criteriile de evaluare a ofertelor, se dovedește că, în practică, guvernul polonez s-a limitat să publice în jurnalul oficial menționat categoriile de criterii de evaluare a ofertelor, făcând trimitere, pentru determinarea precisă a acestor criterii, la „condițiile detaliate de atribuire referitoare la dobândirea drepturilor de uzufruct minier pentru prospectarea și exploatarea unor zăcăminte de petrol și de gaze naturale în anumite zone de concesiune”, care pot fi solicitate serviciului competent al Ministerului Mediului.

93 Rezultă din cele ce precedă că Republica Polonă nu a adoptat toate măsurile adecvate pentru a asigura o transpunere corespunzătoare a articolului 5 punctul 1 din Directiva 94/22 în ordinea juridică poloneză.

94 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al treilea motiv este întemeiat.

Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentele părților

95 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe pretinsa încălcare a articolului 5 punctul 2 din Directiva 94/22, Comisia susține că reglementarea poloneză nu garantează că toate condițiile și cerințele privind exercitarea activităților vizate de directiva menționată sunt stabilite și puse la dispoziția entităților interesate începând cu data de la care cererile pot fi depuse.

96 Republica Polonă, contestând motivul invocat de Comisie, se limitează să arate că reglementarea poloneză prevede comunicarea tuturor informațiilor necesare entităților interesate și că informațiile respective sunt accesibile într-o anumită etapă a procedurii, existând în același timp posibilitatea, doar cu titlu excepțional, de precizare a anumitor condiții în actele de concesiune.

– Aprecierea Curții

97 Astfel cum prevede articolul 5 punctul 2 din Directiva 94/22, condițiile și cerințele privind exercitarea sau încetarea activității, care se aplică fiecărui tip de autorizație în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la momentul depunerii cererilor, indiferent dacă sunt cuprinse în autorizație sau reprezintă una dintre condițiile ce trebuie să fie acceptate înainte de acordarea autorizației, sunt stabilite și puse la dispoziție entităților interesate în orice moment. În cazul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din directiva amintită, ele pot să nu fie puse la dispoziția acestora din urmă decât începând cu data de la care pot fi depuse cererile de autorizație.

98 Or, deși Republica Polonă contestă obiecția care constituie al treilea aspect al celui de al treilea motiv invocat de Comisie, nu respinge argumentul Comisiei potrivit căruia reglementarea poloneză nu garantează că toate condițiile și cerințele amintite privind exercitarea activităților vizate de Directiva 94/22 sunt stabilite și puse la dispoziția entităților interesate începând cu data de la care pot fi depuse cererile.

99 Așadar, reglementarea menționată nu este conformă articolului 5 punctul 2 din Directiva 94/22.

100 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al treilea motiv este întemeiat.

101 Ținând seama de cele ce precedă, al treilea motiv invocat de Comisie în susținerea acțiunii trebuie respins în ceea ce privește primul aspect și primit în ceea ce privește cel de al doilea și cel de al treilea aspect.

102 În consecință, trebuie, pe de o parte, să se constate că, prin neadoptarea măsurilor adecvate pentru a garanta că accesul la activitățile de prospectare, de explorare și de extracție a hidrocarburilor este lipsit de orice discriminare între entitățile interesate și că autorizațiile de exercitare a acestor activități sunt acordate în urma unei proceduri în care toate entitățile interesate pot depune cereri pe baza unor criterii publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* înainte de începutul perioadei de depunere a cererilor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (2) și al articolului 5 punctele 1 și 2 din Directiva 94/22 și, pe de altă parte, să se respingă în rest acțiunea.

Cu privire la cheltuielile de judecată

103 Potrivit articolului 138 alineatul (3) prima teză din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. În speță, întrucât părțile au căzut fiecare în pretenții cu privire la unul sau mai multe motive, trebuie să se decidă că acestea vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Prin neadoptarea măsurilor adecvate pentru a garanta că accesul la activitățile de prospectare, de explorare și de extracție a hidrocarburilor este lipsit de orice discriminare între entitățile interesate și că autorizațiile de exercitare a acestor activități sunt acordate în urma unei proceduri în care toate entitățile interesate pot depune cereri pe baza unor criterii publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* înainte de începutul perioadei de depunere a cererilor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (2) și al articolului 5 punctele 1 și 2 din Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Comisia Europeană și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături